

גליון מוגדל

הזעקה

גליון 29 | אלול תשע"ח-תשרי תשע"ט

איגוד

בני התורה הספרדים
בהכוננת הרבנים וראשי הישיבות שליט"א

שיחה בהיכלו של פוסק עדת תימן
מון הגר"י רצאבי שליט"א 2-3

"אל

תחטאו בילד! 4-9

סיקור מרטיט מעצרת הרבבות ההיסטורית בבית החיים סנהדריה בירושלים

אסיפת מחאה | **12-13**

דאגה וחרדה | **10-11**

משא מון ראש הישיבה שליט"א | **8-9**

ליהודי אין מה

לקראת ימי הדין, זכו חברי מערכת 'הזעקה' לשעה של התעלות, רוויית הוד קדומים, במחיצתו של מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א, פוסק עדת תימן. בשיחה המרוממת והנדירה למערכת 'הזעקה', נשמעו דברי השקפה טהורה וחיזוק בענייני השעה העומדים על הפרק.

בכור הניסיון

"בקרוב האבורכים הלומדים תורה מתוך הדחק, מתבצעת פעילות נרחבת של הצבא" מספרים חברי המערכת, "מפתים אותם בכסף, והיות שאינם מאוגדים בישיבה עם צוות רוחני, כמו בחורים, הניסיון גדול יותר".

תשובתו של הרב מאירה ומפתיעה בבהירותה "הניסיון של דורנו אינו העניות, אלא העשירות: מדברים ש"היום יש הרבה עניים". האם פעם היו כולם עשירים? להיפך, פעם לכולם לא היה, והיום לשכן ולידיד יש, אז הקנאה דוחקת את האדם לסבל. צריך להבין שקושי בפרנסה מגיע משמיים כדי שהאדם יתקן את עצמו מבחינה רוחנית. ואם חלילה יפול לבאר שחת, הרי הוא כמכבה את האש עם נפט... הוא יעבור צער גדול עוד יותר, והתיקון שלו יהיה קשה יותר. צריך ללכת עם האמונה ולבחור בטוב, ורק כך זוכים לראות רווח וישועה. לזכור ולהזכיר: אין שום היתר בעולם ללכת לצבא, עדיף לקבץ נדבות מאשר ללכת לשם. כי "כל באיה לא ישובון"!!!

"וישנם גם כאלו שחווים קשיים גדולים עוד יותר" מוסיף אחד העסקנים "אלו הבחורים שמסובכים עם מעמדם, ומאיימים עליהם שישבו בכלא. כיצד ניתן לחזק אותם?".

"שיחזקו עצמם כי מוטב להם לשבת בכלא, העיקר שלא ליפול לצבא. מוטב ישבו בכלא בעולם הזה, ולא בכלא הגיהנום. הכלא פה הרבה יותר קל...". הנכחים בחדר נפעמים מול התשובה הברורה והנחרצת, המחדדת את השקפת התורה מול האימים והפיתויים העומדים לפתחם של בני התורה.

תיבת הנוח של הישיבות

"הרחוב גדוש בדעות מורעות" פתחו חברי המערכת את סקירת המצב העגום, "כאשר גייסי הצבא אורבים לבחורים חלשים, ומנסים למושכם למלתעות הצבא בטיעון "מה כבר ייצא ממכם".

"הישיבות בימינו לא נועדו רק בכדי להצמיח תלמידי חכמים" משיב הרב נחרצות, "בדורנו, שבו הטומאה גדלה כמו בדור המבול, עומד נחשול ענק של כפירה ופריצות להטביע את כל העולם. אין עצה ואין תבונה מלבד להיכנס ל"תיבת נוח" של בית הכנסת ובית המדרש, שרק שם יש סיכוי להינצל. מכיוון שכן, אין הבדל בין בחור "חלש" ל"חזק", אלא רק בסוג הישיבה המתאימה להם. בתוך עולם הישיבות ישנן ישיבות רבות, וכל אחד צריך למצוא את המקום שליבו חפץ. אך אין חולק על כך, שאפילו יהודי בעל בית ירא שמיים לא יכול לצמוח אלא בין כתלי הישיבה."

"גרוע יותר", מעיר אחד מהעסקנים שנוכח בחדר, "שמנסים להציג את הגיוס לצבא כבחירה אפשרית, ה' ישמרנו".

הרב נרעש "הצבא הוא בבחינת "אל תקרב אל פתח ביתה". כבר בצעירותי, ידעו כולם שהצבא והאוניברסיטאות הם מקומות הטינופת הגרועים ביותר בארץ ישראל. אמר לי בחור בעל תשובה "אני, שיוזע מה זה צבא, ברור לי שאסור לאף אחד להתקרב לשם". כל מי שמכיר את המציאות, יודע שיהדות וצבא זה תרתי דסתרי באופן החריף ביותר". "חשוב לזכור", מוסיף הרב, "שמדינת ישראל הוקמה כדי למרוד במלכות שמיים. אפילו נשיאי אמריקה מזכירים שם ד', וכאן במדינה לוחמים נגד זה! ראיתי בספר "עם נשע בשם" שבזמן שהצבא האמריקני יצא למלחמת המפרץ, הנשיא נאם ואמר "אנו יוצאים למלחמה, ואני מבקש שיתפללו שהא-ל יושיענו ויעזרו לנו במלחמה" בכל העולם השמיעו את הדברים הללו- מלבד במדינת ישראל! אז אם כאן במדינה שומרים שלא להזכיר בשם ד', רח"ל, ברור שהצבא שלהם הוא מקום מושחת ומשחית, שצריך לשמור ממנו מרחק עד כמה שאפשר. ליהודי אין מה לעשות בצבא! אם היה אפשר אפילו לא להתייצב, ודאי שהיה עדיף".

לעשות בצבא!

// שיחה נדירה בהיכל קדשו של פוסק עדת תימן מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

לרגל ימי התשובה, מבקשים עורכי 'הזעקה' להציג שאלה בעניין. "ישנם כאלו שהיו בצבא, ואפילו כאלו ששימשו כגייסים רח"ל, ומתחרטים על מעשיהם הרעים ומעוניינים לשוב בתשובה. האם יש להם דרך תשובה?"

"תשובת המשקלו" עונה הרב "עליהם להדריך כיצד להינצל מהפח יקוש שפורשים לרגלי הבחורים כדי לצודם לצבא. "אלמדה פושעים דרכיך וחטאים אליך ישובו" גם אם אי אפשר להחזיר את אותם בחורים שנפלו בגלל פועלם, אז לפחות אותו מספר של נפלים, לטרוח להציל במו ידיו".

ברוכים אתם לה'

"מזה זמן רב" מזכירים חברי מערכת 'הזעקה' "שגם בנות ישראל נתונות למתקפה, כאשר מסבכים את הליך קבלת הפטור, מחייבים אותן להגיע ללשכה ויש כאלו שהוזמנו לראיונות דת או מאוימות במאסר. וידועים מקרים של בנות שישבו בכלא ה"י".

הרב נאנח אנחה עמוקה: "בעניין זה הרי פסקו כל גדולי הדורות שהוא ב"יהרג ואל יעבור" צריך לעצור את הנגע בתחילתו ולא להתייצב בשום פנים ואופן בלשכת הגיוס".

"הרב אף חתום על מכתב שבעים הרבנים בעניין" מעיר אחד מהנוכחים "שיצא לחזק איסור דקמאי ולגדור שוב את איסור ההתייצבות לבנות ישראל".

לקראת סיום הביקור, מאציל הרב את ברכתיו לפעילי 'איגוד בני התורה הספרדים': "אשריהם ואשרי חלקם. לא לכל אחד יש את היכולות והכוחות לפעול בדברים הללו, ואם אתם מאלו שזוכים, קנייתם את עולמכם בזה. הפעילות של איגוד בני התורה הספרדים זו הצלת הדור. התחזקו וחזקו, כי קרובה ישועתנו לבוא. עוד קצת סבל, עוד קצת, אבל תיכף כבר יבוא משיח שעומד כבר אחר כתלינו".

אחד מהמשתתפים, מבקש מכבוד הרב לברך את תורמי האיגוד, המחזיקים בממונם את הפעילות המסועפת של 'איגוד בני התורה הספרדים'. הרב נענה בחום: "מי שתורם לפעילות הקדושה הזו, הקב"ה יהיה בעזרו וישלח לו שפע ברכה והצלחה בכל מעשה ידיו, יכתב בספר החיים ובספר הזכרון, ויראה עושר ברכה והצלחה אמן ואמן".

מהרסין ומחריבין

בהמשך, השיחה מתגלגלת לנגע הנורא של ה"גייסים", בהם אף אנשים במראה חרדי המשכנעים צעירים להתגייס לצבא. כשהשיחה מגיעה לנושא זה, הרב מזדעזע עד עמקי נשמתו, וניכר כי הדבר כואב לו מאוד. "כיצד הוא היחס לאנשים אלו?" נשמעת השאלה בחדר.

והרב משיב: "עליהם נאמר 'ועוזבי ד' יכלו' מהו 'ועוזבי ה'?" אלו ששנו ופירשו, וכעת מחטיאים את הרבים. אם יודעים בבירור על אדם שהוא מתעסק בזה, אין לצרפו למניין. אם היה אפשר לנדותם, היינו חייבים לעשות זאת, אבל היות שאין אפשרות, הרי עלינו להצר צעדיהם ככל האפשר. ואפילו לצורך פרנסה אין צורך לומר שזה לא תירוץ, כי כשם שלא יחפשו עבודה במסגד, על אחת כמה וכמה במלאכה בזויה כזו שהינה בגדר של "גדול המחטיאו יותר מן ההורגו".

אחד מן הנוכחים מראה לכבוד הרב שליט"א את התפילה שחיבר הגה"צ המקובל רבי יעקב עדס שליט"א.

הרב מתבונן, ואומר את התפילה מילה במילה, בהתרגשות מיוחדת. "יהי רצון מלפניך, ריבונו של עולם" נשמעות בחדר המילים מלאות ההוד, שהן טבולות ברגש עמוק מפיו של הרב שליט"א "שתכניע ותשפיל את מערכת המגייסים לצבא של מדינת ישראל, שלא יוכלו לעשות שום דבר נגד רצונך... שתיקה שוררת בחדר. הרב שוקע במחשבות, ואז אומר "זו תפילה מיוחדת. צריך לדעת איך לתקן דבר כזה, והרב עדס שליט"א הרי מבין בזה, הוא יודע כיצד לתקן זאת. חשוב מאוד, חשוב וטוב לומר את התפילה הזו".

"רק תפילה מחזיקה אותנו בזמנים כאלו של עקבתא דמשיחא. ובאמת שכל מצבנו הנורא כבר כתוב בחז"ל, שהמלכות תיהפך למינות וכו' וכו', אין צורך להיבהל שהכל חלק מתוכנית שכבר נקבעה מראש. וצריך לזכור שניסיונות הדור האחרון הם קשים מאוד. בשם אחד הצדיקים אומרים שבדור האחרון תהיה בחינה האם להשם או לבעל, כמו בזמן אליהו הנביא. אלא שבזמננו, ירדה האש למזבח של נביא האמת, ובדור האחרון האש תרד על המזבח של נביא הבעל! עד כדי כך יהיה ניסיון גדול. גם אם הדברים אינם כפשוטם, אך אנו רואים בחינה כזו, שהרשעים כים נגרש, וההצלחה והכסף נמצאים אצלם. אבל ב"ה גם אצלנו לא אפסה תקווה. כשרואים את אופן הקיום של בני התורה כאן בארץ, שכולו בניסי ניסים שאין דרך טבעית להסבירם. לולי ה' שהיה לנו, אזי חיים בלענו. העצה היא להתחזק ולחזק באמונה וביטחון, ולדבוק בהקב"ה".

יהדות המזרח אעקת: "אל תחטאו בילד!"

ישראל בן דוד

הפעיל יהודה ד' מספר: כבר מתחילה, עם היוודע דבר העצרת בציבור, כאשר רושתה הארץ כולה במודעות המודיעות על העצרת, הוצפה המערכת הטלפונית בפניות. נראה כי 'התפרצנו לדלת פתוחה'. הציבור בכל הארץ היה מעורב וחס, והכל ביקשו לעלות לירושלים ולהפיל תחינה לביטול הגזירה. אבל הפניות האינטנסיביות הללו היו רק הפתיח להצפה הגדולה שהתרחשה ביום העצרת. הצפה, לא פחות מכך, של פניות מכל רחבי הארץ של עוד ועוד אנשים שרוצים להצטרף. היה עלינו לשדרג את מערך ההסעות ולהכפיל אותו כדי לעמוד בביקוש, שכל יהודי שרוצה להצטרף לשוועה ולתפילה יוכל לעשות זאת. התחושה במקום ההסעות הייתה נעלית, כאילו כל מקום נסיעה נוסף, כל אוטובוס נוסף, מהווה ניצוץ בשלהבת אדירה שעומדת להתלקח הערב, ולהגיע עד לב השמים."

כל זה היה מתחת לפני השטח ומאחורי הקלעים. לעת עתה סיפקה צומת מרן רמזים קלים בלבד על העתיד להתרחש בערב. אבל בעוד שעות ספורות ישתנה הכל. הערב תישמע כאן זעקה אדירה, פולחת רקיעים. הערב תיבקע חומת השתיקה ואלפי אלפי יהודים יבואו לבכות את דם ליבם מול הגזירה המאיימת לכלותם.

השעות חלפו ומועד העצרת התקרב. ובאחת השתנתה הצומת כליל. אוטובוסים עגנו בזה אחר זה בשיפולי הצומת, כשהם פולטים יהודים מכל רחבי הארץ ומכל גווני הקשת. היו שם יהודים עמלי יום לצד אברכים עמלי תורה, מבוגרים שעוד צרובים בבשרם המאבקים המרים על נשמתם של יהודי עדות המזרח בשנות קום המדינה, לצד בחורים צעירים שזו להם ההיתקלות הראשונה עם נהרות הרשע והרוע שמאיימים לשוטפם. כולם היו שם, הלכו וקרבו אל בית החיים, אל המקום בו טמונים ישני עפר, קדושי עליון.

המבטים סבו ימין ושמאל בהשתאות, בעוד הקהל ממשיך לנהור פימה, למלא את השבילים עד אפס מקום. הקהל עמד צפוף, כתף אל כתף. בית הקברות מגיע במהירות אל סף הקיבולת, וההמון גולש חוצה, אל שער בית הקברות, וממנו אל הצומת הענקית שהולכת ומתמלאת, הולכת ונחסמת למלוא כל העין. כולם נקבצו ובאו.

צומת מרן בירושלים תוססת, בוחשת, מבעבעת. העיניים נשואות לשם, אל המקום שבו קבורים מנהיגי העם, נוחם עדן. משהו עומד להתרחש שם הערב. מכל רחבי הארץ נמשכים לבבות אל אותו המקום, בו קבור מרן מלכא, עטרת ראשנו, ועימו גדולי התורה עומדי בפרץ. כולם יהיו שם היום, במקום שבו שוכני עפר מצטרפים לזעקתנו.

כולם נקבצו ובאו

שעת אחר הצהריים בצומת מרן. משאיות לוגיסטיקה פורקות ציוד, ובימת כבוד מותקנת בטבורו של בית הקברות "סנהדריה", סמוך ונראה לקברותיהם של גדולי ומאורי יהדות המזרח המעטירה. פועלים מותחים כבלים, מציבים תאורה ומתקינים רמקולים רבי עוצמה.

הפעילים האחראים על מערך ההסעות מכל רחבי הארץ סוגרים קצוות אחרונים. שיחות בהולות להוספת אוטובוסים מהערים השונות, הביקוש גואה במהירות, עוד ועוד מבקשים להצטרף ולהגיע למקום. תחושה של משהו גדול ועצום ממשמש ובא.

קריאה קדושה

בנוה"י
בריות שרובים לנוזר מכות וינדים על לומדי התורה, לבטל תורה
מנים ישראל, אשר הוא חייב ואורד ימינו, והיא השומרת עלינו.

**אנו קוראים לרבנן והלמדיהון בכל מקומות מושבותם
להתאסף יחדיו
לעצרת גדולה**

**לזינק אל ה', לבטל תנועה זו
ביום ב' פרשת מטות, י"ט בתמוז תשע"ח
בעיה"ק ירושלים, בבית החיים סנהדריה
רח בר איילן פינת שמאל הנביא**

סמוך למקום מנוחת רבותינו מאורי הדור האחרון ב"ע

משה בן צדק	יהודה בן צדק	עקיבא בליתיו	אילני בן צדק
יהודה בן צדק	יהודה בן צדק	אבטון בן צדק	דוד בן צדק
יהודה בן צדק	יהודה בן צדק	אבטון בן צדק	דוד בן צדק
יהודה בן צדק	יהודה בן צדק	אבטון בן צדק	דוד בן צדק
יהודה בן צדק	יהודה בן צדק	אבטון בן צדק	דוד בן צדק
יהודה בן צדק	יהודה בן צדק	אבטון בן צדק	דוד בן צדק
יהודה בן צדק	יהודה בן צדק	אבטון בן צדק	דוד בן צדק
יהודה בן צדק	יהודה בן צדק	אבטון בן צדק	דוד בן צדק
יהודה בן צדק	יהודה בן צדק	אבטון בן צדק	דוד בן צדק
יהודה בן צדק	יהודה בן צדק	אבטון בן צדק	דוד בן צדק

סיקור מרטיט מעצרת הרבבות בבית החיים סנהדריה, י"ט תמוז תשע"ח

בראשות גדולי התורה

מידי פעם ניכרת תנועה בציבור. שולחן הרבנים הולך ומתאכלס בגדולי התורה שעלו ובאו להשתתף במעמד. בזה אחר זה עולים הגאונים הגדולים: רבי ציון בוארון שליט"א חבר ביה"ד הגדול, המקובל רבי דוד בצרי שליט"א ר"י השלום, המקובל רבי בניהו שמואלי שליט"א ר"י נהר שלום, רבי מנשה שוע שליט"א חבר בד"ץ אהבת שלום ומשגיח ישיבות יקירי ירושלים ולב אליהו, רבי מסעוד אלחדד שליט"א אב"ד מקודש בירושלים, רבי יעקב שכנזי שליט"א רב שכונת בית ישראל, רבי אהרן ירחי שליט"א רב שכונת מקור ברוך, רבי דוד פנירי שליט"א רב העיר עמנואל, רבי שלום בן נאים שליט"א ר"י רמת אשכול, רבי יעקב שילוני שליט"א, רבי אורי כהן שליט"א משגיח ישיבת פורת יוסף, רבי עובדיה יונה שליט"א חבר בד"ץ העה"ח הספרדית, רבי יעקב ישראל לוגסי שליט"א, רבי שמעון אהרן ברזילי שליט"א ר"י עמל התורה, רבי שמואל אביגדור אריאלי שליט"א ר"י ברכת ישראל, רבי אפרים בכור שלמה שליט"א ר"י עטרת שמואל, רבי שמואל טולידנו שליט"א ראש כולל מצעדי גבר, רבי דוד בוסו שליט"א ראש כולל קהילת יעקב, רבי אברהם שמש שליט"א ראש מוסדות עטרת אהרן, רבי אבנר מרציאנו שליט"א ראש מוסדות מדרש שמואל, רבי אברהם כהן שליט"א חבר בד"ץ אהבת שלום, רבי ישי שילוני שליט"א, רבי גד פחימה שליט"א ראש כולל נר יצחק, רבי דניאל אסחייק שליט"א, רבי חננאל שררה שליט"א מרביני עדת תימן, רבי אהרן הראל שליט"א נכד סידנא בבא סאלי, ועוד.

הרבנים כמעט נישאים על כפיים בתוך ההמון, בליווי של מאבטחים וסדרנים. קשה עד מאוד להכניס ולו ראש סיכה לאזור.

והנה ניכרת תכונה עצומה מכיוון הכניסה לבית הקברות. מכיוון הצומת מגיע רכב של מרן ראש הישיבה חכם משה צדקה שליט"א. מתחילת הצומת עושה הרכב את דרכו בכבוד בתוך ההמון הגועש בתפילה, כשסדרנים מפנים דרך בעמל בתוך ים האנשים.

כמו אש נדלקת בציבור. ההמון נע לעבר השער, ומתגודד סביב הרכב "מים על ימי מלך" נישא השיר- התפילה, בעוד הרכב נע לאיטו פנימה. הבדקי מצלמות סביב, צוותות התקשורת מהארץ ומהעולם שהגיעו לסקר את האירוע, מנסים לתפוס עמדה טובה כדי להנציח את הרגעים הלוהטים, הנדירים, של אהבה ונאמנות לתורה, אותם מפגין הקהל בחום, בהערצה ובהתלהבות.

מרן ראש הישיבה מתקדם, ועימו הקהל כולו. הוא עולה לבימת הרבנים ומסמן לראש ישיבת "באר יהודה" שליט"א להמשיך בתפילתו. ברגע אחד שוכנת ההמולה העצומה, והעננה הכבדה שבה לרבוץ על האזור. עת צרה היא ליעקב.

בתפילה וזעקה

הכרוז מזמין את הגאון הגדול רבי אליהו תופיק שליט"א ראש ישיבת "באר יהודה" לעבור לפני התיבה לאמירת סליחות. הצפיפות בקהל גוברת. באינטסטינקט, מתכנסים כולם פנימה. הצובאים על שערי בית הקברות מנסים להתקרב פנימה, אלו שמאחוריהם מבקשים להתקדם, והקהל שבתוך בית הקברות מצטופף ועוטף את בימת הרבנים בטבעת הדוקה, פועמת. כולם מבקשים להיות שם, כמה שיותר קרוב, כמה שיותר בפנים, במעמד הגדול הזה.

והנה נשפך קולו של הרב תופיק מבעד למערכת ההגברה, ומגיע בבהירות לכל פינה בצומת. המילים מסתלסלות ועולות בנעימה נסערת, הומיה, מתחננת והנה נשמעת תרועת שופרות, מנקבת אזניים, מעוררת ישנים, מטילה מורא. ובקהל, כאילו הוסר פקק מעל חבית של רגשות תוססים. זעקות, אנחות ודמעות מתערבלים בקולות התפילה. אף אחד לא נותר אדיש, מן הצד. גם מי שהגיע לשם כדי לסקר את האירוע ולעמוד על משמעויותיו הרחבות בציבור, נסחף פנימה, אל העוצמה המהממת, האדירה, של ציבור ענק המתחנן על נפשו בדמעות שלישי, בחרדה, בדם הלב.

וכאן עלה קולו של הרב בוארון לזעקה נוקבת: "וכשאנו באים למחות, מקבלים לחצים אימים מכל מיני גורמים פוליטיים. איך זה? לפני שבעים שנה היה גזירת גיוס בנות וכל הרבנים נלחמו יחד, ללא פילוג. כולם עמדו כחומה בצורה. כעת, צריכים להילחם כמו פנחס, שהיה אדם יחידי כנגד כולם. לא להתייאש. להילחם על כל אחד ואחד. מורנו ראש הישיבה בא לחזק אותנו למרות הלחצים, ה' יחזק אותו ויארץ שנותיו בטוב ונזכה לגאולה שלמה בקרוב"

צריכים להילחם כמו פנחס, שהיה אדם יחידי כנגד כולם. לא להתייאש. להילחם על כל אחד ואחד

איך נשב ונשתוק?!

והנה מכריז המנחה: "מין ראש הישיבה הגאון הגדול חכם משה צדקה שליט"א". בלי תיאום מראש, נושא ההמון את קולו בשירת "ימים על ימי מלך תוסיף". השירה תוססת, סוערת, בוערת. דומה כי דוקא בזמני חושך כאלו יש כוח ללכד את הציבור סביב מגדלור של תורה, כאיש אחד, בהערצה ובנאמנות.

אך בקושי שוכנת השירה- התפילה הנישאת למרומים, והסערה קמה לדממה. דומיה עמוקה, רצינית ומלאת הוד מולכת בבית הקברות ובצומת כולה. כל הגה נקלט ונצמד ללבבות, מכה בפצעים השותתים בלב כל יהודי, ומרומם טפח מעל הקרקע.

"ברשות מרנן ורבנן ד' ישמרם ויחיהם" פונה ראש הישיבה ליושבי שולחן הרבנים, אדירי התורה וחכמיה, המייצגים יחד מאות שנות עמל והרבצת תורה, נושאי מסורת היהדות מדורי דורות בכל מקומות פיזוריהם.

"ברשות כל הקהל הקדוש, אברכים ובחורי ישיבה". האוזן כרויה לכל הגה, וכולם נותנים באהבה רשות, להקדיש ליוצרים.

"מורי ורבותי, אנחנו נמצאים היום בבית עלמין, שם נמצאים גדולי הדור. כשיש חולה באים לקברי צדיקים ובוכים. ואם יש כמה חולים... ואם יש רחמנא לצלן מגיפה!?!?!?" צמרמורת סורקת בבשר. מגיפה, מגיפה! איך טחו עינינו מראות? איך דימינו לראות כל מקרה לגופו, כל צער לעצמו? מגיפה משתוללת, קוצרת את טובי בנינו. איך אנחנו שותקים?

"מורי ורבותי" נשבר קולו של מין ראש הישיבה "אנחנו באים להתפלל. לא על

לא ננוח ולא נשקוט עד שיבטלו את הגזירה. שלא יחשבו שהעולם הוא הפקר

שוככים הדי המקאמים והשופרות, והרב תופיק מתיישב במקומו. אבל הלבבות עדיין תוססים, בוערים כאשר הגה"צ המקובל רבי דוד בצרי שליט"א ראש ישיבת השלום ניגש לפני התיבה לאמירת סליחות בבכי ובזעקה.

שוב נפתחים שערי דמעות והעיניים נישאות לשמיים. כל אותה העת נוהרים עוד ועוד אנשים למקום, עוברים ושבים נצמדים למקומם. צומת מין הופכת לחרדת אלוקים. באוויר עומדת תחושה קשה, צובטת, של כאב איום, חרדה ורעדה. כי המעמד הזה הוא לא משהו מקומי. הוא תולדת חודשים ארוכים של התעלות נרחבת בבני עדות המזרח, של מזימות רשע המדוברות בראש כל חוצות לסתום את הגולל על יהדות מפוארת וטהורה. של מהדורה חוזרת של מסע השמדת שהתחולל לפני כשבעים שנה, וקרע לב בנים מעל אבותם.

הסליחות ביטאו את המיית הלב, הסירו את המעצור מעם נחשול הרגשות. הצומת כולה התאחדה בזעקה פולחת רקיעים: הבט משמיים וראה בעוני עמך.

נותרנו להילחם לבד על כל יחיד מישראל!

הדי התפילה שכננו, והרב בצרי, קולו חנוק מדמע, נשא דברים קצרים: "אנחנו נמצאים כאן בבית הקברות, מקום מנוחתם של גדולי ישראל שחתמו על מכתב נגד גיוס בנות שנאסר ב'יהרג ואל יעבור' מאה ואחד רבנים חתמו על המכתב הזה, בהם מין הרב עובדיה יוסף הרב מאיר ועקנין, הרב בן ציון אבא שאול שהיום חל יום פטירתו. הרב בן ציון אבא שאול נהג לומר שאם לאדם יש עשרה ילדים, לאחר שישה דורות יהיו לו מליון צאצאים. זהו כוחו של יחיד. כשמדברים על יחיד, מדברים על מליון! מה שעושים כאן כעת זו שואה ממש. רוצים לקחת בנות ישראל לצבא, לקחת את בני הישיבות שמגנים על עם ישראל. כל אחד לומד תורה בשם כל עם ישראל, להגן על כולם מכל צרות וגזירות. לא ננוח ולא נשקוט עד שיבטלו את הגזירה. שלא יחשבו שהעולם הוא הפקר ואפשר לגזור מה שרוצים! בלי תורה אין לנו שום דבר, כי הם חיינו ואורך ימינו, והשם יציל אותנו מכל הגזירות הקשות והרעות"

בעוד הדברים החריפים מהדהדים בחלל, עלה הגאון הגדול רבי ציון בוארון שליט"א, מגדולי הדיינים, לשאת את דבריו: "לצערנו המצב במדינה יותר קשה מכל העולם" פתח בשברון לב "יש כאן רדיפת דת שאין בשום מקום בעולם! רק כאן, בארץ הקודש, מחייבים בנות להתגיט, ומי שנפגע מכך בעיקר זה הציבור הספרידי. גם אלו שלומדות בחינוך ממ"ד או חילוני, שומרות שבת וצניעות, ולצערנו הצבא מחייב אותן להתגיט. עד לפני שלוש שנים לא היה מצב כזה! יש בנות בודדות שהפינו עליהן, וכנגדן אלפים שאין להן כוח להתנגד. לצערנו, העסקנים מחליטים כרצונם. ישנם עסקנים שאומרים שהצבא ייקח את הספרדים, והאשכנזים ימשיכו ללמוד. איך ייתכן? איפה הערבות ההדדית, איפה 'ואהבת לרעך כמוך'? כואב לומר, אבל ההרגשה שלנו שאנו בעיניהם כלא יהודים. לאף אחד לא אכפת.

ותבטל מעלינו כל גזירות

על המסך הופיעה דמותו של הגאון הגדול הישיש חכם יוסף הררי רפול שליט"א, ראש ישיבת "עטרת תורה" וחבר מועצת"ג של אגו"י באמריקה, שנשא דברים בשידור חי לעצרת. זעקה מארץ מרחקים, זעקתם של יהודים שליבים ער לצרת אחיהם המצויים במרחק, בצרה נוראה ואיומה המאיימת לכולתם. בדבריו פנה בקריאה נרגשת לשלטונות המדינה להמשיך את ההסדר היה קיים עשרות שנים ואפשר לבני הישיבות ללמוד תורה. רעדה חלפה בקהל, כשהגאון הישיש הזכיר את דמעותיו של מרן מלאך, בעיצומם של שבעת ימי האבל על בנו הגדול שמת על פניו, כאשר אמר לראש הממשלה כי גזירת הגיוס מכאיבה לליבו יותר מאשר האבל על בנו! אין יהודי שאינו נרעד לזכרן של הדמעות הטהורות אותן הזיל מרן, דמעות שעדיין רותחות וגועשות בלב כל יהודי.

חוסו ואל תעבירו חוק שהוא חרפה לנו ולכם, חוק שהוא קלון ומסכן את העם.

"תפקידנו לזעוק ולהתריע לפני העם ולפני הממשלה, שלא להיגרר אחר מיעוט קטן שאין להם חלק בעקרונות יהודיים, שכבר קמו פעמים רבות בהיסטוריה וגרמו לעתיד מר ומסוכן ליהודים וליהודים. חוסו ואל תעבירו חוק שהוא חרפה לנו ולכם, חוק שהוא קלון ומסכן את העם."

עם סיום הדברים, ביקש מרן ראש הישיבה חכם משה צדקה שליט"א לומר את התפילה המיוחדת שחיבר המקובל האלוקי רבי סלמן מוצפי על גזירת גיוס בניס ובנות. כמובן מאליו נישאו העיניים אל חתנו, הגה"צ המקובל רבי דוד בצרי, שישמש כשליח הציבור בתפילה נשגבה זו. דפי התפילה חולקו במהירות וביעילות בציבור הגדול, והתפילה החלה.

"הנה אנחנו באים לפניך מלך רם ונישא, בכפיפת ראש, בנמיכת רוח, בחלישות חיל, בשבירת לב, לבקש רחמים על עמך ישראל". כל המעצורים נפרצו, אנשים אחזו בידיים לחות את דפי התפילה ומררו בבכי כילדים בחיק אביהם "זכן יהי רצון מלפניך שתבטל עצת היוזמים להפעיל ולחוקק חוק גיוס בנות ישראל לצבא ולשירות לאומי" השוועה עלתה מכל פינות הצומת, זעזעה לבבות "גם תבטל עצת המבקשים לגייס את בני התורה אשר יושבים באהלה של תורה ומקיימים את העולם" בחורים צעירים יחד עם אברכים בגיל העמידה, פשוטי עם לצד תלמידי חכמים, כולם התאחדו בבכייה קורעת. "ותחמול על עמך, ושמרם לעסוק בתורתך ולשמור את כל מצוותיך". הוי, ריבונו של עולם, כבר שבעים שנה מאז נוסדה התפילה הזו, ועדיין הכבשה הבודדה נלחמת על קיומה בין שבעים הזאבים המאיימים לכולתה. עד מתי? "קומה ה' ויפוצו אויביך וינסו משנאיך"

הרב בצרי, פניו שטופות בדמע, ירד מהדוכן. ואז עצר אותו מרן ראש הישיבה ולחש משפטים ספורים באוזנו. פניו של הרב בצרי לבשו רצינות ואימה, והוא שב אל הדוכן ובהורמא דראש הישיבה הכריז כי בנושא גיוס בנות, כל בת ישראל נחשבת לדתייה וצריך לדאוג לכך שלא תגייס. משמעות הדברים הייתה דרמטית וחדה: פסק הלכה נחרץ וחותר, שאין אחריו הרהור. פסק הלכה שקובע רף חדש של התמסרות להצלתה של כל בת ישראל משמד הצבא.

מי יש לו את הכח לתת נפש אחת מישראל?! נעשה פה סחר בנפשות? למי יש כח להתיר את זה?

חולה אחד ולא שניים. על בחורי ישיבה שזה יסוד עם ישראל! רוצים לקחת אותם, בחכמות ובערמות. יעדים, מכסות..."

איך נשב ונשתוק, איך לא נתפלל על ידי מאורי הדור שיצילו אותנו?

"מורי ורבותי, הגמרא אומרת שלומדי תורה זה יותר מספר תורה. כשהקב"ה נתן את התורה מסיני, נתן אותה לעם ישראל ולחכמי ישראל. איך אנחנו מאבדים את זה??? מי יש לו את הכוח לתת נפש אחת מישראל?! נעשה פה סחר בנפשות? למי יש כוח להתיר את זה?"

וראש הישיבה סיים את דבריו בתחינה נרגשת "הי רצון שהקב"ה ישמע תפילתנו כל מי שבא לפה אין לו עניין אחר אלא רק להתפלל ולכאוב ששום בן תורה לא יילקח לצבא. שהצדיקים שנמצאים פה יתפללו עלינו" וכאן, כשעיני כולם מוצפות בדמעות, קרא ראש הישיבה בקול רם, כשהדי הקול משתברים על מצבות בית העלמין, מתפלשים בעפרם של קדושי עליון: "תתפללו על כלל ישראל שכולנו נתחזק בתורה ונעשה תשובה, ויבוא משיח צדקנו במהרה בימנו אמן ואמן."

הייתי שם

כן, הייתי שם.

ולא רק אני. יחד עימי היו יהודים מכל גווי הקשת של יהדות המזרח, לכל עדותיה. הצטרפו לזעקתנו יהודים מעדות וחוגים שונים. ויותר מכך, הצטרפו אלינו רבותינו מאורי התורה, מצוקי ארץ שוכני עפר.

בשביל אבותינו ורבותינו, בשבילנו ובשביל דורותינו - הייתי שם לזעוק את זעקתה של היהדות המחוללת בראש כל חוצות.

הייתי שם, ומי שלא - לא יוכל להבין זאת. זה היה יום הכיפורים בעיצומו של חודש תמוז. יום כיפור בבית הקברות. ההרגשה הזו, לעמוד בקרב קהל עצום בתוככי בית הקברות, ולבכות, לזעוק, להתחנן. כולנו הרגשנו בחוש שמנהיגי ומאורי יהדות המזרח הקבורים כאן מצטרפים עימנו לזעקתנו, ושערי שמיים פתוחים לתפילתנו.

מי לא יבכה, יחד עם מרן מלאך, עטרת ראשנו רבי עובדיה יוסף, שבחיי חיותו הזיל דמעות על גזרת הגיוס וכאב אותה עד תמצית לבבו? מי לא יזעק יחד עם מרן רבי בן ציון אבא שאול, מרביץ התורה הגדול? ראיתי סביבי יהודים, צעירים ומבוגרים, נקרעים מבכי, זועקים בדמעות, נושאים עיניים לשמיים. והשופרות, השופרות שמרטיטים את הלב. התקווה הייתה שאולי כבר כעת, ברגעים אלו שיהדות ספרד נושאת את זעקתה לפני יושב במרומים, תישמע תקיעת השופר הגדולה מכולם, שאנו מחכים לה אלפיים שנה, ותשים קץ לגלותנו ולסבלנו.

להמשיך את שלהבת הדורות!

רוצים ח"ו לעקור את התורה, לעקור את בני הישיבות מלימוד התורה

אם השם הוא האלוקים לכו אחריו!

הגיעה עת הנעילה, ואל התיבה עלה המקובל הצדיק רבי יעקב עדס שליט"א, לקבלת עול מלכות שמיים. קשה, קשה לתאר את הרגעים הללו, שבהם הקהל כולו מתמסר לזעקה פולחנית רקיעים "שמע ישראל" ולאחר מכן "השם הוא האלוקים" ושוב "השם הוא האלוקים". והרב עדס, בקולו האדיר והמרטיטי, זועק את קריאתו של אליהו בהר הכרמל שוב ושוב בבכי נורא ומטלטל, כשכל גופו רועד. ואז עוצר לרגע, וזועק "אנחנו צריכים להתחבר להארה שהייתה אצל אליהו בהר הכרמל. אנחנו נמצאים היום במצב כזה בדיוק. עד מתי נפסח על שני הסעיפים. אם השם הוא האלוקים - לכו אחריו!" ואז מתנשם לרגע, וזועק בכל כוחו, יחד עם רבבות אלפי ישראל "השם הוא האלוקים".

הקהל הטלטל בבכי, בצעקה שמרכזת את כל החושים ונובעת מתמצית הנפש. כל אחד מהציבור נישא אל מחוזות אחרים לגמרי. כולם היו שם, עם אליהו בהר הכרמל, נביא האומה המרפא את מזבח השם ההרוס, ועם התשוקה העצומה לאש הגדולה שתרד משמיים ותהיה לנס, יחד עם האמונה הברורה ללא פקפוק "השם הוא האלוקים".

עשרות פעמים חזרה הקריאה הקדושה והנשגבה, כשהיא מכפילה את עצמה

בשלב זה הוזמן המקובל הגאון רבי בניהו שמואלי שליט"א ראש ישיבת "נהר שלום" לשאת דברים. "אבן מקיר תזעק" פתח את דבריו בקול נוגה. "מה שקורה בגלות החיל הזה, לא שערום אבותינו, כשרוצים חס ושלום לעקור את התורה, לעקור את בני הישיבות מלימוד התורה. הנשמה של העולם זו התורה, ובלי התורה אין עולם. רבותינו הקדושים הדריכו אותנו לשקוד על דלתי התורה. ואם אין בחורים שיושבים ועוסקים בתורה, מאיפה יבואו פוסקי הלכות גדולי עולם שינהיגו את עם ישראל?"

הבנים שלנו זה דור העתיד, כי ידעתי למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו. זה מה שעושים פה היום, מורנו ראש הישיבה ומרנן ורבנן, הם רוצים להנחיל לנו שהעיקר זה דור העתיד, מה שממשיך את שלהבת לימוד התורה לדורות הבאים זה בני התורה והישיבות.

צריך להתפלל לפני אבינו שבשמיים שיבטל את הגזירה הזו מאיתנו. בזמן נבוכדנצר אמרו לו מן השמים שישראל עזבו את התורה אז אפשר לפגוע בהם. תורה זה נשמת עם ישראל, והשם יבטל מעלינו כל גזירות קשות ורעות"

לאחר מכן נקרא הגאון רבי שמואל טולידאנו, ראש כולל "מצעדי גבר" ובנו של הגאון הגדול רבי גבריאל טולידאנו זצ"ל ר"י "אור ברוך" להקריא את מכתבו של ראש ישיבת "קול יעקב" הגאון הגדול רבי יהודה עדס שליט"א. בתחילת דבריו ציין כי אם אביו זצ"ל היה חי, היה מקים קול זעקה גדולה ומרה על המזימה לנתק בני ישיבה מן התורה ולגייסם לצבא השמד. לאחר מכן הקריא את המכתב שנשמע בקשב ובדריכות רבה.

משא מרן ראש הישיבה הגאון

כתוב בשיר השירים: "חברים מקשיבים לקולך השמיעני" מי אלה החברים? אומר רש"י: החברים אלו המלאכים, בשעה שישראל יושבים ועוסקים בתורה, המלאכים מקשיבים להם. מי שלוקח בן תורה מהלימוד, מהמלאכים הוא לוקח אותו!

מגיעים אנשים וחורצים: זה ייצא מחוץ לעולם התורה, ההוא ירד לשאול תחתיה. איך אפשר? אוי ואבוי! איך נסכים לקחת את בנינו, בנים של עם ישראל, בנים של הקב"ה, ויביאו אותם לבאר שחת?

על מה אבדה הארץ?

היום אנחנו בין המצרים, מורי ורבותי, בואו נתבונן קצת: כל ישראל בכל העולם כולו, קרוב לאלפיים שנה, מתאבלים. על מה עם ישראל מתאבלים? על דבר שהתרחש לפני אלפיים שנה. כשאדם מת, אחרי שנה מסיימים את האבל. ואילו על החורבן, שנה אחרי שנה יושבים על הרצפה, מתאבלים, מתענים. בשולחן ערוך מובא שיש כאלו שנהגו להתענות בכל ימי בין המצרים. לשם מה? מה התענית הזו אומרת לנו?

יש שני סוגי תענית. תענית של אבלות ותענית של תשובה. התענית על החורבן אינן אבלות, רבותיי. כך אומר הרמב"ם (הלכות תעניות פרק ה', הלכה א'): "שכל ישראל מתענים בהם מפני הצרות שאירעו בהן כדי לעורר הלבבות ולפתוח דרכי התשובה ויהיה זה זכרון למעשינו הרעים ומעשה אבותינו שהיה כמעשינו עתה, עד שגרם להם ולנו כל אותן הצרות. שבזכרון דברים אלו נשוב להיטיב" כל עיני התענית בא לעורר את הלב, להתבונן: למה נחרב בית המקדש? למה גלינו מארצנו? בגלל "מעשינו הרעים ומעשי אבותינו שהיה כמעשינו עתה".

אסור לתת ציפון של בן תורה!

ברשות מרנן ורבנן ד' ישמרם ויחיהם, ברשות המארגנים, ברשות כל הקהל הקדוש, אברכים ובחורי ישיבה.

אנחנו נמצאים היום בבית העלמין, שם נמצאים גדולי הדור, צדיקי הדור. כשיש חולה, כולם מתפללים, באים לקברי צדיקים לבכות ולהתחנן. אותו חולה, אולי יחיה גם בלי התפילות. אבל מפחדים, מי יודע, אולי ילך מאיתנו. זה על חולה אחד, ואם יש כמה חולים? ואם יש רחמנא לצלן מגיפה? מורי ורבותי! אנחנו באים להתפלל, לא שום דבר אחר. יש לנו לא חולה אחד ולא שניים. אלפי בחורי ישיבה שזה היסוד של עמ"י, רוצים לקחת אותם לצבא, באיזה חכמות ועורמות: יעדים, מכסות, שטויות והבלים. אסור לתת ציפון של בן תורה!

גדול המחטיאו

כל ראש ישיבה יודע שבחור ישיבה עובר לפעמים קשיים. הוא צמוד לתורה עשרים וארבע שעות, אבל הוא בן אדם, ולפעמים יורד, נשבר. הרבנים והמשגיחים מעודדים את הבחור בשעת משבר, וכמה בחורים כאלו נהיים אחר כך גדולי ישראל ממש. והיום, רוצים ליצור מצב שאם בחור קצת ישבר, יראו אותו בחץ – ישלחו אותו למדורי גהינום, שם ילך לאיבוד לנצח! רבותינו אומרים גדול המחטיאו יותר מן ההורגו. נבין, אדם שהורג את השני זה נורא ואיום, הוא רוצח, אבל הנרצח לפחות זוכה לעולם הבא. את העולם הזה אמנם איבד, אבל נשאר לו העולם הבא. לעומת זאת, מי שמחטיא את השני לוקח ממנו את העולם הזה, וגם את העולם הבא. יותר מן ההורג!

אחריה. יש לנו את האוצר היקר ביותר, והם מקנאים בנו שיש לנו גם עולם הזה וגם עולם הבא נצחי, ולכן הם לוחמים בתורה. יש היום לצערנו אנשים, ואפילו בלבוש חרדי, שמשכנעים אברכים לצאת מהלימוד לעבודה, לצבא. צריך לדעת שזו העבירה החמורה ביותר שאין לה כפרה. האנשים האלו לא מצטרפים למניין ואסור לענות אמן אחרי ברכותיהם, מחטיאי הרבים ועוקרי התורה.

אנו צריכים לשנן לעצמנו: כל מי שמסית משהו לעזוב את לימוד התורה, זו עקירת התורה. המטרה שנבראנו עברה זה בשביל להתחבר להשי"ת ולתורה. התכלית של בריאת העולם זה לימוד התורה!

אחרי דבריו הכאובים, הכריז המנחה על סיום העצרת. אמת מה נהדר היה לראות את הקהל העצום מתפזר בדממה מכובדת ובסדר מופתי. מתוך תחושה נעלה שהתפילות והדמעות לא ישובו ריקם מלפני יושב מרומים.

בימים אלו, יושבים גדולי התורה שליט"א ודנים על המשך הצעדים כנגד חוק הגיוס, כדי לשמר את עטרתה הנושנה של יהדות המזרח, לאור פסק ההלכה הברור של רבנותנו מצוקי ארץ, ובראש מרן מלכא זי"ע, שאף בחור לא יפול חלילה לזרועות הצבא.

באלפי הדים ובנות קול, מתפרשת על פני כל הצומת ומתיזה טל תחייה על בני עם קדוש, שצועדים באותה דרך בלי פקפוק ובל ערעור, מתוך אמונה מוחלטת ומוצקה שלעולם לא תהא מוחלפת: השם הוא האלוקים!

המעמד הנורא הסתיים, והרבבות התבוננו סביב, כנוחתיים מעולם אחר, נשגב. בשלב זה הגיע שליח מיוחד והביא את מכתבו של הגאון הגדול רבי מאיר מזוז, ראש ישיבת כיסא רחמים, שנשלח במיוחד לעצרת. עקב קוצר הזמן, פורסם המכתב המיוחד מאוחר יותר ועורר הדים רבים.

בשלהי העצרת, ביקש המקובל רבי יעקב עדס שליט"א להוסיף כמה מילים כואבות על המצב הנורא:

"האמת שההחלטה תלויה בידינו יותר מאשר בידי השלטון. אם אנחנו נהיה חזקים ונחליט ללמוד תורה כל החיים, אין להם שום דרך להתמודד עם זה. כל המלחמה שלהם זה לקרר את החשק לתורה ולקרר את הדבקות בתורה. כתוב בספרים שבכל דוד ודוד יש מצווה מיוחדת. ולזה צריך בעלי רוח הקודש שידעו, אבל החפץ חיים אמר שהסטרא אחרא כן יודע מה הכי חשוב, ולכן על מה שאתה רואה שהסט"א נלחם- יודעים שזה הדבר הכי חשוב באותו דור. כיום, עיקר המלחמה של הסטרא אחרא היא נגד לימוד תורה לכל החיים. נלחמים לקחת לצבא ולעבודה. וזה הדבר החשוב ביותר!

תדעו לכם, כשאדם עוזב את הכולל והישיבה כדי לעבוד, זה שיגעון הרבה יותר גדול מאשר שנשיא ארצות הברית ילך להיות נהג של אוטו פח הזבל!

האור החיים אומר שאם בני אדם היו יודעים את מתיקות התורה, היו משתגעים

כל מי שמסית משהו לעזוב את לימוד התורה, בין לצבא ובין לעבודה, כל באיה לא ישובו, זו עקירת התורה

הגדול חכם משה צדקה שליט"א

ומה היה חטאם? "על מה אבדה הארץ?" אומר הפסוק "על עוזבם את תורת". אומרת הגמרא "שלא בירכו בתורה תחילה" רבנו יונה אומר שהכוונה היא שלא העריכו את התורה. אפילו אם לומדים תורה, אם לא מעריכים תורה- מאבדים את הארץ! ואנחנו רוצים לבנות את הארץ, אם לא נעריך תורה, יקחו מאיתנו את הכל. איך אנחנו נשכח ונשתוק? איך לא נתפלל על ידי מאורי הדור שיצילו אותנו? בלי תורה, מי יעמיד את הארץ? אבדה הארץ! אם היו יודעים אותם אנשים חוטאים מה זה תורה, לא היו עושים דבר כזה.

לומדי תורה הם יותר מספר תורה!

אנחנו מאמינים בתורה הקדושה באמונה שלמה. כל מילה בגמרא, בש"ס, זה אמת לאמיתו, לאמיתו, לאמיתו. על כל דיוק בתוספות, כל דיוק בגמרא, כמה עמלים להבין. התורה שלנו היא נצחית. בלי קשר בין אחד לשני שמרו יהודים בצפון ובדרום, במזרח ובמערב- על אותו ספר תורה, בדקדוק עצום. כמה שמרו את התורה- ואנו נלצל בה? ויותר מכך, הגמרא אומרת שלומדי התורה זה יותר מספר תורה! "כמה טיפשיאי אינשי דקיימי מקמי ספר תורה ולא קיימי קמי תלמידי חכמים" (מכות כ"ב ע"ב) תלמידי החכמים הם מפרשי התורה. כשהקב"ה נתן את התורה מסיני, הוא נתנה לעם ישראל ולחכמי ישראל. איך אנחנו נאבד זאת? למי יש את הכוח לתת נפש אחת מישראל? הגמרא פוסקת שאם נמצאים יחד אלף אנשים, ודורשים הגויים 'תנו לנו נפש אחת להרוג אותך, ואם לא- נהרוג את כולכם', ההלכה היא שכולם צריכים למות ולא ימסרו אחד מהם למיתה! זו היא דעת התורה. אין לנו כוח להמית אף אדם. מה נעשה פה? סחר בנפשות! למי יש כוח להתיר את זה???

צריכים להתפלל, לצעוק. אם אנחנו לא צועקים, סימן שלא אכפת לנו. לכן

אשריכם ישראל שבאו לפה ומתפללים וצועקים. אנחנו צועקים לפני השם שיקבל תפילתנו ברצון, שנזכה כולנו גם כן לחזור בתשובה שלמה. אם לא נחזור בתשובה, גם אחרים לא יחזרו.

גיוס חובה - לשיבות!

גם אם נאמר- וזה לא נכון- שחסר אנשים בצבא, לכן ניתן בני ישיבה?? לא ולא!!! הגמרא מספרת שבזמן חזקיהו המלך בדקו מדן ועד באר שבע, מקצה הארץ ועד קצה, ולא מצאו תינוק ותינוקת שלא היו בקיאים בהלכות תומאה וטהרה, ההלכות החמורות שבתורה. איך ייתכן דבר כזה? אלא מה, בא חזקיהו המלך ואמר: 'חינוך חובה', 'גיוס חובה'- אבל איזה גיוס? גיוס לשיבות! כולם ללכת לשיבות! אז איזה תורה היה, אבל מה עם הצבא? באמת הצבא היה מוזנח מאוד, כי כולם הלכו לשיבות. ובא רבשקה שר צבא סנחריב והתריס נגד חזקיהו: אם אתן לך אלפיים סוסים- יש לך רוכבים בשבילם? כלומר, אפילו אלפיים חיילים לא היה לו! וחזקיהו הלך להתפלל- ובא מלאך השם והיכה בצבא סנחריב מאה שמונים וחמש אלפי! מורי ורבותי, לא צריך לצבא, לא צריך טנקים. אם עובדים את השם - הכל יש. גם אם אנו לא ראוים לנס כזה. אבל לעשות ההיפוך?? לעשות ההיפוך?? לקחת מהתורה שלנו ולתת להם? אוי ואבוי, איך הגענו לזה? יהי רצון שהקב"ה ישמע תפילתנו כל מי שבא לפה אין לו עניין אחר אלא רק להתפלל ולכאוב ששום בן תורה לא יילקח לצבא. עם ישראל ערבים זה לזה, וכל אחד צריך לכאוב לו על כל בן תורה, שלומד והמלאכים מקשיבים לקולו, של ילקח חלילה לצבא, יהיה מה שיהיה.

שהצדיקים שנמצאים פה יתפללו עלינו. תתפללו על כלל ישראל שכולנו נתחזק בתורה ונחזור בתשובה, ויבוא משיח צדקנו במהרה בימינו אמן ואמן."

דאגה וחרדה

חוק הגיוס החדש, הכולל יעדי גיוס וסנקציות קשות על עולם התורה ובני הישיבות עבר בקריאה ראשונה בליל כ' בתמוז תשע"ח.

בימים אלו עובר החוק ליטוש בוועדה המורכבת מנציגי כל המפלגות בכנסת, יתכן ויבוצעו בו שינויים קלים, חלקם מחמירים יותר וחלקם מקילים מעט, אך ליבת החוק תישאר בכל מצב.

כדי לאפשר לתהליכים המתרחשים בעניין זה במגזר

החרדי להעמיק ולהבשיל, המליצה הוועדה לקבוע יעדי

גיוס ארוכי טווח.

ב. סנקציות כלכליות

מאות מיליונים מתקציב הישיבות

הסעיף הזה מתייחס למקרה שבו עולם הישיבות לא יעמוד ביעדים. כאשר יקוצץ תקציב הישיבות באותו יחס לפער בין מספר המתגייסים בפועל לדרישות החוק. הקיצוץ יכפיל את עצמו באופן דרקוני מידי שנה, כשבהערכה גסה מדובר בסכומים העולים למאות מיליונים בשנה.

ג. בונוסים כלכליים

ישיבה שתקריב את בניה לשמד- תזכה בפרס

ישיבה שכנס 20 אחוזים מתלמידיה התגייסו לצבא, תזכה לתקציבים נדיבים, גם כאשר עולם הישיבות יסבול מסנקציות כלכליות. הדבר יהווה תמריץ במיוחד לישיבות באזורי הפריפריה, שלצערנו בשנים האחרונות יש ביניהן כאלו שמתקרבות כבר לשיעור גיוס זה, למרבה האסון.

ד. סנקציות פליליות

לא עמדתם ביעדים? כולכם לצבא!

כמו"כ נקבע שאם במשך שלוש שנים רצופות כמות המתגייסים תעמוד על פחות מ-85% מהיעד שנקבע, או אז יפקע החוק לגמרי ויתיר את בני הישיבות, ללא יוצא מן הכלל, ללא הסדר. לא 1,800 עילויים, ולא יעדי גיוס חובה, אלא כ-1-7-0 כולל כולם, יצטרכו להתגייס, רח"ל.

פחת מספר המתגייסים בפועל, החל משנת הגיוס 2020,

מ" 85 אחוזים מיעד הגיוס השנתי הכולל במשך שלוש

שנות גיוס רצופות, יפקע פרק ג' לחוק זה.

דאגה וחרדה בעולם התורה והישיבות עם פרסום תזכיר חוק הגיוס על ידי וועדת הגיוס של שר הביטחון ליברמן. תזכיר זה הפך להצעת חוק ואף עבר בקריאה ראשונה בליל כ' בתמוז. פרסום תזכיר החוק עורר כאב רב. "האין די בזוועה שהתרחשה עד היום" שואלים ראשי ישיבות בכאב "נשאלפים כבר נפלו עד כה במזימות השמד? נקעת אויבי התורה זוממים להחמיר את המצב עוד יותר". בחודש אלול אשתקד פסק הבג"צ כי חוק הגיוס הקודם אינו שוויוני מספיק, וקבע שתוקפו יפקע בג' תשרי תשע"ט. הדינמיקה של חקיקת חוקי גיוס בכנסת וביטולם ע"י הבג"צ בטענת אי שיוויון, יוצרת כרוסוס מתגבר והולך, כשהפשרות של החוק הקודם, הופכים לפלטפורמה עליה נחקקים סעיפים חמורים וכואבים בהרבה- בחוק שבא לאחריו.

סעיפי הצעת החוק

עיקרי הסעיפים שהובאו בתזכיר הצעת החוק, משקפים את גודל הסכנה הנשקפת לעולם התורה. יש לציין כי כבר בפתח התזכיר, מביעים חברי הוועדה שגיבשה את הצעת החוק את דעתם כי "יש לנקוט צעדים משמעותיים ואקטיביים לצמצום אי השוויון בשירות ולהעלאת שיעור המתגייסים מקרב בני הציבור החרדי".

כמה סמלי הדבר, שסיעת יש עתיד בראשות יאיר לפיד שחרטה על דגלה את שנאת הדת, זו שיזמה לפני ארבע וחצי שנים את חוק הגיוס הידוע לשמצה, הודיעה כעת ממעמקי ספסלי האופוזיציה על תמיכה בלתי מסויגת בחוק, והצביעה בעדו בקריאה ראשונה. אקט זה מבהיר היטב את משמעותו של החוק. ואלו הסעיפים העיקריים בחוק, לקראו ולהתחלחל:

ההמשלה תפעל, לשם גיוס המיועדים לשירות ביטחון

מקרב תלמידי הישיבות ובוגרי מוסדות החינוך החרדים,

בהתאם ליעדי הגיוס.

א. יעדים אימתניים

מחצית יותר מעולם התורה:

בעוד בחוק הגיוס הקודם, היעדים לא נקבעו בחוק והיו תלויים בהחלטת שר הביטחון, בחוק זה נכתבו היעדים בצורה מפורשת בגוף החוק. זאת ועוד, הפעם מדובר ביעדים גבוהים ביותר שהולכים וגדלים בכל שנה. עוד בעשור הקרוב היעד נושק ל-50% מבני עולם הישיבות: בשנים שלאחר מכן, יגדלו היעדים עד ל-60% מעולם התורה, ה' ישמרנו.

בניגוד לחוקים הקודמים, החוק מפרט מספרים מדויקים, ותובע כי בעשר השנים הקרובות יתגייסו לצבא ולשירות לאומי סך בלתי נתפס של 54,351!!! בחורים ואברכים (כאלו שלמדו לפחות שנתיים בישיבה) במקרה שהציבור החרדי לא יעמוד ביעדים במלואם, נקבעו סנקציות כלכליות חמורות.

ה. מאגר מידע חושפני ומדוקדק

בולטים אחריו!

משרד הביטחון יקים מאגר מידע שיכלוש אחרי בני הישיבות ויכיל את כל הנתונים המופיעים במשרדי הממשלה השונים הרלוונטיים על הבחור. זאת בניגוד לחוק הקודם שהמידע נמסר למשרד הביטחון רק לפי הגשת בקשה ספציפית לכל מקרה.

לפי חוק זה יועבר לצבא מידע ממשרד החינוך על נוכחות הבחורים בישיבות בזמני הביקורת. לא היית בביקורת עקב מחלה, או שמחה משפחתית?? מעמדך בסיכון!

כמו כן יועברו למאגרי המידע של הצבא נתוני הביטוח הלאומי, דיווח על תלושי שכר שהוצאו על שם הבחור מה שעלול לגרום לפסילה מיידית של הדיחוי במקרה שהבחור עבד אפילו באופן עראי. בנוסף, בחור שייסע לחו"ל, המידע המלא על נסיעתו יעבור לרשות הצבא באופן אוטומטי. רשת הדוקה זו יוצרת בילוש הדוק על כל תנועותיהם ומעשייהם של בני הישיבות ועלולה להכפיל פי כמה וכמה את מספר הבחורים המסוכנים עם רשויות הצבא.

ו. תמריצים ופיתויים

כלי חדש ביד הגייסים

בחוק זה ניתן דגש על תמריצים כלכליים מפתים למתגייסים. דבר זה יעניק לגייסים ציוד הנפשות משנה כוח במלאכת הפיתוי ההרסנית, שהפילה חללים רבים.

ז. הגברת הענישה לעריקים

הסתבכות עם הצבא, זה לא רק כלא!

לפי תזכיר הצעת החוק, המדינה תפעל לגיבוש צוות בין משרדי לצורך הגברת הענישה על העריקים. האיום הקיים כרגע על עריקים הוא ישיבה בכלא צבאי, מטבע הדברים, הענישה לא חלה על כלל העריקים היות שלא כולם נתפסים. לפי הצעת החוק, יחולו על העריקים הגבלות רחבות נוספות, כמו אי אפשרות לקבלת משכנתא והטבות נוספות מהמדינה. בחורים רבים שעקב בעיות בירוקרטיות נשלל מעמדם, עשויים בעקבות סעיף זה להיתקל בקשיים כלכליים, כשזכויות אזרח נחוצות תישללנה מהם. הכוונה הזדונית היא לשבור את רוחם ולהביא לגיוסם של עריקים אלו.

ח. ועדת שרים

טיפול אינטנסיבי בהשגת היעדים

ועדת שרים תלווה את תהליך גיוס בני הישיבות במטרה להגביר את העמידה ביעדים. ועדה זו תקבל נתונים מפורטים על העמידה ביעדים, על קצב הגידול של המתגייסים ועוד, זאת במטרה לגבש דרכים להגברת הגיוס.

הממשלה תמנה ועדת שרים לעניין גיוס בוגרי ישיבות

ומוסדות חינוך חרדיים.

ט. מרכיבים הרסניים מהחוקים הקודמים

הסעיפים הקשים מהחוק הקודם:

1. בחוק זה הזכירו שוב כמה מהדברים הנוראים שכבר הופיעו בחוק הקודם. לא יפגע מעמדם של החיילות בעקבות גיוס החרדים. המשמעות ברורה!
2. העברת מידע למשרד הכלכלה על כל מקבלי הפטור בגיל 24 בכדי שימריצו אותם להשתלבותם בתעסוקה.
3. שר הביטחון יקבל את השליטה על הישיבות כולל אפשרות לשלול משיבה את מעמדה, אם ראה לנכון לעשות כן.

שנת גיוס	שירות סדיר א'	שירות לאומי-אזרחי טור ב'
2018	3,328	648
2019	3,617	700
2020	3,907	756
2021	4,161	806
2022	4,432	859
2023	4,720	915
2024	4,956	956
2025	5,204	1,004
2026	5,464	1,054
2027	5,737	1,107
2028-2037	בכל שנת גיוס, יגדל יעד הגיוס לשירות הסדיר ביחס לשנת הגיוס שלפניה בשיעור הגידול הממוצע משנתון מסוים לזה שאחריו בקרב אוכלסיית הגברים החרדים בגילאים 18 עד 23 כהגדרתם על ידי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה בתוספת אחוז אחד	בכל שנת גיוס, יגדל יעד הגיוס לשירות הלאומי-אזרחי ביחס לשנת הגיוס שלפניה בשיעור הגידול הממוצע משנתון מסוים לזה שאחריו בקרב אוכלסיית הגברים החרדים בגילאים 18 עד 23 כהגדרתם על ידי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה בתוספת אחוז אחד

54,351 נשמות בתוך 10 שנים!!!

השנה	אחוז היעד המלא מתוך בני המחזור	אחוז 95% מהיעד מתוך בני המחזור	אחוז 85% מהיעד מתוך בני המחזור
2028	45.85%	43.56%	38.97%
2029	46.31%	43.99%	39.36%
2030	46.77%	44.43%	39.75%
2031	47.24%	44.88%	40.15%
2032	47.71%	45.32%	40.55%
2033	48.19%	45.78%	40.96%
2034	48.67%	46.24%	41.37%
2035	49.15%	46.7%	41.78%
2036	49.65%	47.17%	42.2%
2037	50.14%	47.63%	42.62%

מחצית מעולם הישיבות בתוך 10 שנים!!!

התכנסו למחות

"צריכים לדעת שרוצים להיכנס לתוך הישיבות, לא היה דבר כזה בעולם, בכל הדורות"

אל תרשיעו בנפש הילד!

משפטן בכיר נשא דברים בפני המשתתפים, כשהוא פורש בפניהם בהירות את סעיפי החוק ההרסני המתוכנן, ומשמעויותיו בפועל. לא היה צורך בפרשנות נוספת, הנתונים הקשים דיברו בעד עצמם. כל אחד מהרבנים קיבל לידי חוברת "פני הדור - לאן?" חוברת שהופקה במיוחד לקראת כינוס הרבנים (ומאוחר יותר הופצה לקהל הרחב).

ואז התכבד לדבר הגאון הגדול רבי צבי פדידה שליט"א ראש ישיבת "אור גאון". קומתו שפופה מצער, הן את הישיבות הקדושות לעדות המזרח מגדל הוא על ברכיו כבר עשרות בשנים, כשהיה החלוץ לפני המחנה להקמת מתיבתות, להגדיל תורה ולהאדירה, ואין יראה במות הילד?

בקול שבור פתח את דבריו: "כבוד מרנן ורבנן הרבנים הגאונים אשר בחר בהם ה' בשעה זו להתכנס ולעמוד לא רק על נפשותינו אלא על נפשות בית ישראל באשר הם שם."

כל הנותן יד למעט כבוד שמים חלילה ייתן את הדין. ומכאן יוצאת הקריאה הקדושה - אל תרשיעו, אל תגעו בנפש הילד! קולו של הרב פדידה נשנק מבכי שהמשיך ואמר: "עמלנו עשרות שנים להעמיד ישיבות, להעמיד דור ישרים מבורך. עד שעליתי ארצה מצרפת שה' זיכני לייסד שם מוסדות 'אוצר התורה', ובשנת תש"ל יסדנו את המושג של מתיבתא כאן בארץ, זה כמעט חמישים שנה אנחנו עמלים ועמלים לילה ויום. ואת עשרות השנים הללו, יטברו אותם? ימחקו אותם? מאיימים עלינו בכסף, מי קיים את התורה עד עכשיו? הכסף הוא? לא ולא, אלא הסייעתא דשמיא בלבד."

לא לנו ה', לא לנו כי לשמך תן כבוד" זעק בבכי, ועיני כל המשתתפים מלאו בדמעות "כל מי שיושב כאן חייב לדעת שאם לא ימחה בשעה זו בכל כוחו ובכל נפשו הוא ייתפס בעונן הזה רח"ל. באנו להתאסף ולהגיב - אנחנו מוחים! לא ניתן לשום גזירה שתצא מאותם העסקנים ומאותם המצטרפים אליהם ומטעים את הדור. זה לא התחיל היום, יסדו 'נחל' אחרי 'נחל' ובסוף הגענו למכסות נוראיות, שמענו את המשא הראשון כאן עם כל הנתונים המדויקים מה הולך להתחולל וכפשוט שלצאצאינו לא יהיה מקום תורה במדינה הזו!"

הגאון הגדול רבי יהודה כהן, ראש ישיבת "יקירי ירושלים" קם לדבר בסערת נפש, בכאב עצום ובווער: "רוצים לקחת מאיתנו את נשמת עם ישראל. כל הסיפור של החוק, בשקר יסודו. הרי מי שלא שייך לתורה, לא צריך חוק גיוס, הוא מוצא לבד את הדרך לצבא. הם מחוקקים את החוקים הללו בשביל אלו שרוצים ללמוד. אותם הם רוצים לקחת! חלילה מלהיכנס לחולשה ולומר שאין מה לעשות. אנחנו לא מוסמכים לעשות פשרות על התורה, מי שנותן יד לזה, יידע שצאצאיו עלולים להיות הקרבנות הראשונים. כל דבר שעם ישראל מסרו נפשם - התקיים בידם, ואנחנו נמסור את הנפש. נעשה מה שבידינו, והקב"ה יעזור שהצרות יתבטלו"

תעשיית מוות של שריפת נשמות

מרן ראש הישיבה, הגאון הגדול חכם משה צדקה שליט"א קם לשאת דברים קצרים: "כל אחד ואחד מאיתנו, צריך להבין שהוא ערב לעניין. כל מי שהוא חכם

בהתאסף ראשי עם

בעיצומם של ימי חושך ואפלה, בעוד חוק הגיוס נידון ברעש מעל כל בימה, עלו ובאו לירושלים זקני וחשובי ראשי הישיבות, אשר משא העם על שכמם. נענו לקריאתו של מרן ראש הישיבה חכם משה צדקה שליט"א, שקרא להרעיש את העולם על גזירת הגיוס הנוראה, וכצעד ראשון להתאסף יחד ראשי עם, ולתכנס עצה ותושייה.

איש מהרבנים לא היה צריך שכנוע או הסברה, כולם רואים בעיניהם יום יום את המצב הנורא, וחוזים בחרדה במזימות הקשות, שאינן מסתפקות בחורבן הקיים ומבקשות להכפיל אותו עשרת מונים.

ז' בתמוז, שעת צהריים חמה. הזמן איבד את משמעותו, והאווירה נעשית כבדה יותר, עם כל רב שנכנס למקום. הם נכנסים בכובד ראש, חרדה נסוכה על פניהם. כל מי שמגיע לכאן מבין היטב את חומרת המצב.

סביב השולחנות תופסים את מקומם הגאונים הגדולים: רבי יהודה כהן שליט"א ר"י יקירי ירושלים, רבי יצחק ברכה שליט"א ר"י עטרת יצחק, רבי אליהו טופיק שליט"א ר"י באר יהודה, רבי דוד בצרי שליט"א ר"י השלום, רבי צבי סימן טוב שליט"א רבי יוצאי אפגניסטן, רבי בן ציון אטון שליט"א ר"י ראשית חכמה, רבי אמנון סבאג שליט"א ר"י תפארת משה, רבי שלום בן נאים שליט"א ר"י רמת אשכול, רבי ינון שילוני שליט"א ר"י דרכי דוד, רבי מנשה שוע שליט"א חבר בד"ץ אהבת שלום ומשגיח ישיבות יקירי ירושלים ולב אליהו, רבי יעקב שכנזי שליט"א רב שכונת בית ישראל, רבי אהרן ירחי שליט"א רב שכונת מקור ברוך, רבי דוד פנירי שליט"א רב העיר עמנואל, רבי יעקב שילוני שליט"א, רבי שמואל טולידנו שליט"א ר"י ברית יעקב, רבי שמואל אביגדור אריאלי שליט"א ר"י ברכת ישראל, רבי יעקב חי עדס שליט"א ר"י מעלות יוסף, רבי שמעון אהרן ברזילי שליט"א ר"י עמל התורה, רבי יצחק טופיק שליט"א ר"י באר יהודה, רבי מרדכי פרחים שליט"א, רבי יוסף שרגא שליט"א רב ביהכ"ס היזדים, רבי שמואל טולידנו שליט"א ראש כולל מצעדי גבר, רבי דוד בוסו שליט"א ראש כולל קהילת יעקב, רבי אברהם שמש שליט"א ראש מוסדות עטרת אהרן, רבי יהושע ויזגן שליט"א רב קהילת חניכי הישיבות גאולה, רבי יוסף ניסן שליט"א ראש מוסדות חזון למועד, רבי דוד מזרחי שליט"א, רבי אברהם כהן שליט"א חבר בד"ץ אהבת שלום, רבי משה טופיק שליט"א מראשי ישיבת באר יהודה, ועוד.

רחש של הפתעה חולף בין חברי הוועדה המכינה, כאשר נכנס לאולם הגאון הגדול רבי צבי פדידה שליט"א ר"י אור גאון, יחד עם חתנו הגאון רבי יעקב שרבני שליט"א ר"י אוצרות התורה. הרב שרבאני מסתודד עם אחד מהרבנים "וכי מה, נראה לך שחיינו להזמנה? את פעילות האיגוד הרי אנו מכירים מקרוב, וחמי ראש הישיבה כואב את המצב עד עמקי נפשו. אם מתאספים לשוחח על העניין - הרי הוא כאן."

הונה נכנס לאולם הכינוס מרן ראש הישיבה, הגאון הגדול חכם משה צדקה שליט"א. הוא משיט את מבטו על המתאספים, והאסיפה נפתחת.

"מי ישתוק? עשרות שנים של פעילות לילה ויום, ימחקו אותה?"

נגד חוקי הגיוס

"את החוקים הם עשו בשביל אלו שרוצים ללמוד- אותם הם רוצים לקחת!"

ומרביץ תורה נקרא "זקן" שצריך למחות. זו גמרא מפורשת. ועל כן בכנס הזה, שנמצאים פה רבנים גדולים, כולנו ביחד צריכים להתעורר ולמחות. רוצים להיכנס לתוך הישיבות ולקחת משם תלמידים לצבא. זו גזירה כמו בשעת השמד, בזמן רבי עקיבא. חוקים בלי ידעום, נגד התורה. פעם ישיבה הייתה בשביל להיות גדולי תורה, היום זה בשביל להיות יהודי. בכל הדורות שגזרו נגד התורה מסרו את הנפש, וגם כאן צריך למסור! מי שהוא נגד התורה- את וכלבא שוויין."

עוד דיבר הגאון הגדול רבי אליהו טופיק שליט"א ראש ישיבת "באר יהודה", שמחה בכאב על המציאות שראשי ישיבות מקבלים איומים שלא יתעסקו נגד גזירת הגיוס "אלו בחורים שלנו, שעמלנו לגדל אותם ולרומם אותם. האם התייעצו איתנו לפני שגזרו שהבחורים האלו ילכו לצבא? אומרים לנו: זה לא עניין לראשי ישיבות, אלא לעסקנים. איך הגענו למצב של שפל כזה?"

הגאון רבי חיים דוד יגן, משיגיח בישיבת באר התלמוד השמייע מסר מיוחד מהגאון הגדול רבי יהודה עדס שליט"א ר"י קול יעקב: "היום בבוקר הגעתי אל הרב עדס וסיפרתי לו על הכינוס. התעניין לפרטים, והסתכל עליי בתמיהה. תראה אותי, אמר לי, אני חוזר עכשיו מבית החולים, חולה ושוב. איך אפשר לראות את השואה הרוחנית שמתחוללת כאן? יש פה תעשיית מוות של שריפת נפשות באכזריות נוראה, אלפי בחורים בשנה! תאמר בשמי בכינוס, שהחוק הראשון הוא כבר גיהנום! על החוק השני, הגרוע בהרבה, צריך בכלל לדון???"

כאיש אחד בלב אחד

התפתח דיון בין הרבנים, בדבר הפעולות האפשריות לעורר את הציבור ולמנוע את חקיקת החוק הנורא. ואז עברו לקריאת ההחלטות. לבקשת מרן ראש הישיבה חכם משה צדקה שליט"א, הועמדו סעיפי ההחלטות בזה אחר זה להצבעה. בצעד חריג, התבקשו הרבנים לאשר אחד לאחד את הסעיפים, כשסעיפים מסוימים מועברים לאישור חוזר. הרבנים ישבו בדריכות ובנחישות, מתוך מודעות מלאה לגורליותם של הרגעים. לאחר קריאת הסעיפים נשאו את ידם בהסכמה, פה אחד. לאחר מכן עבר המסמך בין הנוכחים, כשהם חותמים בשולי הדף.

האסיפה ננעלה מתוך תחושת שליחות רוממה. כשהרבנים, כאיש אחד בלב אחד, נחושים לפעול ולהפעיל כדי לעצור את הרכבת הדהורת לתהום, בלי להתיירא מכל הפרעה ואיום.

"איפה עם ישראל? איפה אנחנו? למה אנחנו שותקים?"

ז' תמוז תשע"ח.

בע"ה.

החלטות האסיפה

א. חכמי התורה וראשי הישיבות התכנסו בעיה"ק ירושלים, מתוך חרדה גדולה מהמשך הפגיעה בעולם התורה והניסיונות הבלתי פוסקים להביא לגיוס בני ישיבות, שהוא ב"יהרג ואל יעבור".

ב. אנו שבים ומזכירים את הוראתם של כל גדולי ישראל בדור העבר, ויבלח"א החיים עמנו, כי אין לשום בחור או אברך בכל רמה רוחנית, להתייחס ח"ו לשום מסלול שהוא, לא לצבא ולא לשירות לאומי ואזרחי.

ג. אנו מביעים דאגה רבה, נוכח ההתדרדרות המתמשכת בנושא חמור זה, כאשר נכניעים שוב ושוב לגחמות הבניין ושונאי התורה.

ד. אנו מוחים בכל תוקף נגד הניסיון המתמשך לפתוח מסלולים מיוחדים לחרדים, וכן לקיים תעמולה ופיתויים להפיל בחורים תמימים ברשתם. ואנו זועקים ומוחים בכל לשון של מחאה נגד הציידים השפלים שלוחי הצבא, הפועלים לצוד נפשות מתוך המחנה בעד בעד נסף.

ה. אנו מביעים מחאה נמרצת נגד המגמה הגוברת להקים "ישיבות" המערבות קודש בחול, מחדירות ערכים פסוליים, ומעודדות להתייחס לצבא. ופשוט שאסור ח"ו לשלוח לשם שום תלמיד או בן אפילו החלש ביותר.

ו. אנו מביעים מחאה חריפה על המדימה הנראת להנהל לבנות ישראל, ולנסות לשנות מההסדר שהיה נהוג עד עתה. ואנו שבים וקוראים לבנות ישראל שלא להגיע כלל ללשכת הגיוס.

ז. לאחר שראינו את עיקרי תזכיר החוק שנידון בימים אלו, אנו מביעים מחאה חריפה והתנגדות מוחלטת לכל פרטיו וסעיפיו, ואין שום צד בעולם ליתן יד או בהסכמה שבשתיקה לחוק כזה או חלק ממנו.

ח. אנו מזדהרים באזהרה חמורה, וקוראים לכל מי שבידו, לפעול ולעשות ככל יכולתו למנוע את אישור החוק, ולפעול לתקן המצב שייחזרו לקדמותו ללא שום שינוי ממה שהיה נהוג מקדמת דנא.

ט. אין שום היתר לשום אדם בעולם, לדון ולעשות שום שינוי לרעה בעניין חמור זה שנוגע לכלל הישיבות הקדושות בארץ ישראל. "השמרו לכם עלות בהר וננועו בקצה".

י. אנו מודיעים ומזכירים, שכל מי שיתן ידו לחוק זה או חלקו, עתיד ליתן את הדין והקולו יהא תלוי בצווארו. ואף מי שבידו למחות ואינו מוחה חבר הוא לאיש משתינו, ואין חלקינו עמו.

יא. אנו קוראים בקריאה של חיבה לכל בני הישיבות ואברכי הכוללים, להתחזק ולהחזיק בעץ החיים, לדבוק בתורה ויראת ה' טהורה. לא להיכנע לשום איומים ופיתויים ובשום אופן לא לשתף פעולה עם מדימות השלטון, ולהיות נכונים למסירות נפש, כאשר היה עם אבותינו ורבותינו בדורות של שמד.

יב. אנו קוראים לכל מי שיראת ה' בלבבו, לצאת במחאה אדירה שתשמע מסוף העולה ועד סופו, וחובת כל ראשי הישיבות והרבנים בכל מקום ומקום לעורר ולזעוק כנגד הגזירה הנוראה.

יג. אנו מזדהרים ומודיעים כי באם חלילה יעבור החוק או חלקו נקרא לכל בני הישיבות הקדושות, שלא להגיע כלל ללשכת הגיוס.

יד. אנו מודיעים כי באם ח"ו יעבור החוק או חלקו ללא התנגדות מוחלטת של הנציגים שומרי התורה והמצוות, נכריז בשער בת רבים כי הם אינם שלוחנו ואין ליתן כח בידם, ושום תירוץ לא יתקבל ביום פקודה.

טו. אנו תפילה, שכנגד המדימות לחיסול הישיבות ויריקון הבריכה, יתקיים בנו "כן ירבה וכן יפרוץ". והיא שעמדה לאבותינו ולנו, שלא אחד בלבד עמד עלינו לכולותינו, אלא שבכל דור ודור עומדים עלינו לכולותינו והקב"ה מצילנו מידם.

משה צדקה פורת יסף	יהודה כהן יקרי ירושלים	יצחק ברכה עזרת יצחק	צבי פרידה אור גאון	אליהו טופיק באר יהודה	דוד בצרי ישיבת השלום	צבי סימן טוב רב ישיבת אכניסט	אמנון סבאג תפארת משה
יעקב שרביי אצורת התורה	ינון שילוני דודי דוד	בניהו שמואלי נהר שלום	מנשה שוע לז אליהו	אהרן ירחי רב שכונת מקור ברוך	יעקב שכנאי רב שכונת בית ישראל	דוד פנירי רב העיר עמנואל	
שלום בן נאים נחלת משה רמת אשכול	שמואל טולידנו בריית יעקב	שמואל אביגדור אריאלי ברבית ישראל	שמעון אהרן ברזילי עמל התורה	יעקב חי עדס מעלת יסף	יצחק טופיק באר יהודה		
יוסף שרנא הידעם	שמואל טולידנו מעצמי נבר	דוד בוסו קהילת יעקב	אברהם שמש עזרת אהרן	הושע ויצגן תניפי הישיבות באולה	יוסף ניסן חזון למועץ	אברהם כהן אבנת שלום	

של הפקידים הקשוחים בלשכת הגיוס. הוא לא ידע למי צריך לפנות, ולילותיו הפכו למקשה אחת של סיוטי זוועה. כמה יכול נער אחד לספוג? ציון החליט להתעלם כליל, פשוט להפסיק להתייחס. המכתבים החריפו טון, ואחר כך החלו להגיע הטלפונים, ובעקבותיהם ביקורי הלילה המפחידים.

אמא התייפחה בטלפון, אבל סירבה אפילו לשמוע על ביקור. "הם" היו כבר כמה פעמים, הפכו את הבית והעירו את הילדים, והותירו מאחוריהם משפחה מסויטת ורועדת.

היו גם טלפונים אחרים, מתקתקים ומפתים, שהציעו "שירות צבאי קרוב לבית" ו"שלל הטבות כלכליות". אמא האזינה ברוב קשב, ושאלה את ציון בדמע "אולי בעצם תנסה? אני כבר לא יכולה לחיות בתוך הסייט הזה".

ציון לא הסכים לשמוע. הוא זכר היטב שאבא רצה שיהיה גדול בתורה. הוא חייב להישאר בישיבה. ואם ארץ ישראל נקנית בייסורים,

תורה לא כל שכן. ציון התייסר בימים והתענה בלילות. הוא היה בודד כאבן, לא היה לו מנחם וגואל, ורשויות הצבא סגרו עליו בצבתות רשע.

החברותא היה זה שסיפר לו על "האיגוד". ציון התבלבל לרגע "אבל הם לא מכירים אותי". החבר משך בכתפיו. "תנסה, תראה. מה אנפת לך?" המוקדן היה אנפתי כל כך, שציון הרגיש דמעות דוקרות בגרונו. מכאן הייתה הדרך קצרה, פגישה עם יועץ, עם עורך דין, רשימת הנחיות, עצות והוראות- וציון יצא לדרך. הפעם הוא לא היה אומלל ובודד. מאחוריו עמד מערך שלם של פעילים, משפטנים, אנשי מקצוע ויועצים, שסייעו לו כאילו היה בן יחיד.

ציון יצא לחופשי. היום ציון יושב בראש השולחן ומנהל את הסעודות, בדיוק כמו שאבא ז"ל היה עושה. האחים תולים בו מבט מעריץ, ואימו מקנחת דמעות של הקלה.

"ציון, נשמה שלי. אני נשרפת מגעגועים, הילדים כל כך צריכים אותך, חסר להם דמות של אבא. אבל אל תחזרו הביתה, ציון. הם שוב חיפשו אותך..." אמא מדברת ובוכה, בוכה ומדברת. ציון אחז ביד מלבינה את שפופרת הטלפון והלב שלו מתפקע. אמא רוצה את ציון לידה. הילדים רוצים אח גדול בכובע וחליפה שיושב בראש השולחן ומנהל סעודות שבת, כמו שאבא היה עושה. וציון, וציון לא יכול לבוא הביתה.

ציון הוא הבכור במשפחה שעלתה מצרפת לפני כמה שנים. המעבר היה מבלבל ביותר. אבא עודד אותו להתגבר, והתחנן לאברכים שילמדו איתו כהכנה לישיבה, כי "בשביל מה עליו מצרפת אם לא בשביל שתהיה גדול בתורה".

ציון התקבל לישיבה טובה, ולא היה מאושר מאבא בעולם כולו. אבל זמן קצר לאחר מכן הועב אושרו. מחלה סופנית התגלתה בגופו. אמא הייתה אבודה ומבוהלת, משפחה לא הייתה בסביבה וציון היה היחיד שיכולה הייתה להישען עליו. הוא עמד בקשר עם הרופאים, ליווה את אימו ותמך באביו. הוא גם היה זה ששינן עם אחיו את הקדיש באותו בוקר איום.

בחודשים שלאחר הפטירה שהה ציון בביתו. הוא התגעגע לישיבה, אבל אימו הייתה שבורה כל כך, ואחיו היו זקוקים לו. הוא לא יכול היה לנטוש אותם כך.

אט אט קיבלו החיים צביון משלהם. ציון חזר לישיבה, כשמידי שבת הוא מבקר בבית, ומשוחח בטלפון מידי יום. ואז הגיע המכתב מרשויות הצבא. אמא ביקשה ממנו שיסדר את זה. כמו שראש הישיבה הבין והתחשב כל כך, בטח הצבא גם יבין, הם חייבים להבין.

אבל לא, הם לא הבינו. התשובות שניסה לענות על ההאשמות שהוטחו בו, לא התקבלו על דעתם

**מוקד
עצורים**

לפנות מיידית 24 שעות ביממה | יהודה 055-6799010

**המחלקה
המשפטית**

הסדרת מעמד | טיפול בעצורים | יעוץ משפטי

**מוקד
סיוע**

עזרה ראשונה בנושאי הצבא | יעוץ והכוונה

**מחלקת
פטור דת**

סיוע והכוונה לבנות ישראל בנושאי הצבא

**מחלקת
תמיכה**

תמיכה בעצורים ובני משפחותיהם
כריקט חונכים | תמיכה נפשית

**מחלקת
ישיבות**

שייבוץ בישיבות | נציגות בישיבות | כינוסים בישיבות

כינוס חיזוק בעיה"ק צפת

הגאון רבי אברהם כהן שליט"א חבר בד"ץ אהבת שלום

הגאון רבי אליהו כהן שליט"א רב ק"ק ברטלב רכסים

הרה"ג חכם ששון לוי שליט"א מגיד מישרים

5 דקות

של
חיזוק יומי באמונה

ממזכה הרבים הגה"צ

הרב
יעקב ישראל
לוגאסי

שליט"א

כל יום – חיזוק לכל היום

חייג חינם בכל שעה

073-295-1328

אתרוגי דאומדער
מהפרדס של ר' חיים יעקב דהן
מהעיר המיוחסת "דיאומדה", מרוקו

גם תסנה הצחוני לרש"ט ס"ס

אתרוגים מרוקאים מיוחסים

האתרוגים שמן האדמו"ר רבי דוד אבן-ציריא
ועוד רבים מגדולי ישראל שליט"א
ביברכו עליהם בחג

הערים מיוחסות
התאחדות הרבנים
דארגוני"ב וקנדיא

אישור של גאון גדול
ה"משה בראשדראשני" מלמד
גאון בעל התורה והשולחן

ממוינים בקפידה
יבוא מיוחד ממרוקו

יבואן, מיכאל: 0548-418-792
02.560.92.53

מרכז מכירות: רח' סימה בלילוס, 2

משלמים על גנרטור אלפי שקלים בשנה?
מטערי בני תורה

הגיע הזמן לשלם הרבה פחות ולקבל הרבה יותר

התקדמו עכשיו למערכת החשמל הכשר של חברת MBT
החברה היחידה המעניקה את הממיר והמצבר הטובים בעולם!

המצבר הירוק	המצבר הירוק MBT	מצברים אחרים הקיימים בשוק
תחזוקה	לא דורש תחזוקה כלל	צריך להספיף מים אחת לכ 3 חודשים
ארץ יצור	תוצרת אירופה	תוצרת סין
טעינות	לא מלטש גזים רעילים כלל	מולטים גזים מסוכנים לחלל החדר
אורך חיים	12 שנים למחות	8 שנים
עמידות	עמיד גם באקטופוריה קיצונית	רגישים מאוד לחום, לחות ורטיבות
אחריות	אחריות יצרן 5 שנים	3 שנים בלבד

הממיר ההיברידי

- עוצמתי במיוחד!
- הוריד והאספקה להפעיל מוגן גם במערכת הבסיסית!
- אמצע מאד
- מחיריק לטעים איכות ומתאים גם למכשירי אלקטרוניקה רגישים.
- חסכוני ביותר
- בעל ביולות של 95% (לעומת ביולות של 50% אצל פחות בשוק).
- שילוב עם גנרטור
- הוריד שניתן לשלב עם גנרטור והודות לכך מתאים במיוחד למערכות גדולות.
- סאנל סולארי
- הוריד והאספקה היבט לטאלל סולארי והנותן חסכון בחשמל.

התקשרו עוד היום // **077-2220370**
וקבלו הצעה מצינית לחשמל טהור בשבת

לכל שאלה או בעיה מול הצבא חייגו:

02-6507494

לתרומות
שלוחה 6

ת.ד. 7931 ירושלים | פקס 072-3387720 | אימייל 6507494@gmail.com
לקבלת הגיליון באימייל הגישו בקשה לכתובת hzeaka@gmail.com

איגוד

בני התורה הספרדים
בהכונת הרבנים וראשי הישיבות שליט"א

מבזקים

משה סימן טוב

כינוס לצדיקים

עולם החסידות מתקומם כנגד הגזירה

כחודשיים לאחר כינוס הרבנים הספרדים נגד החוק, ביום שלישי י' באלול, התאספו גדולי האדמו"רים רבנים וראשי הישיבות שליט"א מהציבור החסידי לכינוס מחאה נגד מזימת הגיוס.

"מסגרת ישיבתית" או מלכודת?

רבנים ומחנכים מזהירים מפני מוסדות פסולים

בתקופה האחרונה אנו עדים למודעות פרסום שונות של "ישיבות" עבור בחורים המתקשים ללמוד בישיבות, כאשר במרבית המקרים מדובר למעשה בישיבות תיכוניות, פעמים אף בישיבות הפועלות במסגרת מסלול "דרך חיים" של הצבא!

רבנים מוסיפים, כי מלבד הבעייתיות הגדולה של מוסד שעטנז כזה, רוב מוחלט של הבוגרים נופלים לצבא. יצוין, כי לא מדובר רק בתוצאה ישירה אלא אף במטרה מכוונת מראש, כאשר תקציבים מיוחדים מוקדשים לשם כך מתקציב משרד הביטחון. אחד ממוסדות אלו הוא הישיבה התיכונית "טל חרמון" שבראשות יחיאל פרץ, העומד גם בראשות "המכינה הקדם צבאית" ה"חרדית", "הררי ציון" שממוקמת בסמוך. כך גם מוסד בעיר ביתר בשם "המדרשה החסידי" בראשות מנחם בומבך, איש אשר חרט על דגלו "לשנות" את צביון הציבור החרדי.

אין דרך לגישור

יו"ר ועדת הגיוס: קלושים הסיכויים להגיע להסכמה

יו"ר ועדת חוק הגיוס ח"כ דודי אמסלם, אמר בראיון לתקשורת כי אינו רואה דרך לגשר על הפערים, ולחוקק את חוק הגיוס, אמסלם חיווה את דעתו, כי אם לא יחקק חוק מוסכם, הציבור החרדי יצא כולו להפגנות, ולא ניתן יהיה לקדם את הליך גיוס החרדים.

הקונצנזוס:

ליברמן חושף את "התמיכה הרחבה" בחוק הגיוס החדש

שר הביטחון אביגדור ליברמן התייחס בראיון לחוק הגיוס המוצע, וטען כי קיים קונצנזוס נרחב בעד החוק. מי ומי בקונצנזוס? "שני הרבנים הכי גדולים" כלשונו: הרמטכ"ל גדי אייזנקוט, וחבר הכנסת יאיר לפיד. ולזאת ייקרא הסכמה מקיר לקיר...

בחורי הלכו בשבי

נמאה בוגרי ישיבות גויסו לצבא

השבוע דיווחו גורמי הצבא כי מאה צעירים נוספים מהמגזר החרדי התגייסו, רח"ל, לפלוגות חדשות שנפתחו במיוחד עבור המגזר החרדי. יעדי הגיוס הנוראיים גרמו עד כה לכ-3000 מתגייסים חרדים לצבא מידי שנה, ה' ישמרנו.

נתיבי אור פרשיות השבוע

להתענג בתענוגים מתוך עיון הפרשה מאוצרות "נתיבי אור" על פרשיות השבוע של איש האשכולות מזכה הרבים הגה"צ רבי נסים יגן זצוק"ל בשילוב הגיגי מוסר, משלים ומעשיות.

להזמנות: 02-5022090

בדרך לצפון עוברים בטבריה פתחנו

בהשגחת הרבין
התשפ"ג
ע"פ חז"ל

ניתן להזמין מגשי אידוח לשמחות

מאפה להנוגטין

עוגות מאפים לחמים ולחמניות ארוחות בוקר מיצים קינוחים

מבצעי פתיחה מיוחדים

פינת ישיבה במקום

חנות המפעל טבריה: מיכאל 35 (ליד בית ברדי"ק) טלפון: 04-6725111 להזמנות בשאר חלקי הארץ: 0722-511-511 שעות פתיחה: 24:00 - 6:00 רצוף